

Životopis – Josef Formánek – Moravský Písek

Josef Formánek se narodil 28. října 1937 ve Veselí nad Moravou do rodiny sedláka Františka a jeho manželky Antonie. Otec převzal zemědělské hospodářství zase po svém otci, zajímavostí je, že se zabývali také obchodováním s koňmi. Rodinná tradice byla ukončena roku 1955, kdy otec předčasně umírá a polnosti si převzalo JZD. Pro matku pěti dětí nastávají těžké časy, Josef jako druhý nejstarší syn si to plně uvědomuje. V době, kdy už si sám vydělává, se snaží matku a hlavně mladší sourozence finančně podporovat, a oddaluje tak rozhodnutí založit vlastní rodinu.

Základní školu navštěvuje ve Veselí nad Moravou. Základní vzdělání tehdy bylo rozděleno na dvě školy. 5 let absolvoval na pětitřídní chlapecké škole a následně 4 roky na střední škole chlapecké. 1. třída se kryje s obdobím 2. světové války, zůstávají mu vzpomínky především na povinnou němčinu ve škole, ostřelování německými vojáky, přesun armády, pobyty ve sklepě při bombardování.

Kvůli svému původu mohl jít jen do učebního poměru, a to buď na zemědělské nebo hornické učiliště. Vybral si Hornické učiliště státních pracovních záloh, učební obor - operátor pro těžbu ropy. Tuto školu ukončil v roce 1955. Ihned nastupuje do pracovního poměru k Moravským naftovým dolům na pozici těžaře u vrtné věže.

Povinnou vojenskou službu nastoupil 1. 11. 1956 k tzv. pomocným technickým praporům. Byly to nechvalně známé PTP, jejichž nejhorší éra ale skončila naštěstí s odvoláním ministra národní obrany A. Čepičky právě v roce 1956. Hlavní náplní praporu byla výstavba vojenských objektů na území Slovenska. Nejvíce se mu vybavuje začátek vojny v Komárnu, v době Maďarského povstání, kdy byla situace velmi vyhrocena, už i proto, že v oddílu sloužili i Maďaři a Komárno se nachází na hranicích s Maďarskem.

Se svým bratrem hraje lední hokej za Veselí, a proto po vojně krátkou dobu pracuje v komunálních službách.

V roce 1960 je nejprve umístěn kvůli zapracování do Železáren v Hrádku u Rokycan. Tady začíná s večerním studiem na Průmyslové škole hutnické, které ukončil maturitou. Po vybudování Jihomoravských těžíren ve Veselí nad Moravou / pozdější název Železářny Veselí nad Moravou / zde začíná pracovat v různých pozicích THP. Proto také absolvuje i pomaturitní studium hutnictví železa. Pracuje tu až do odchodu do starobního důchodu v roce 1999. Železářny a detašované pracoviště na veselském zámku jsou pro něho osudové i pro další osobní život. Zde se setkává se svou budoucí manželkou Jiřinou, se kterou sežení v roce 1967 a je s ní dodnes. Spolu bydlí v Moravském Písku, odkud jeho žena pochází. Mají postupně 3 děti - Lenku, Jitku, Jiřího.

Josef se v Moravském Písku plně zapojuje do společenského života - od 1975 do 1996 dělá předsedu tělovýchovné jednoty. Tělovýchovná jednota Moravský Písek byla tehdy velmi aktivní - organizovala pochody, fotbalová utkání, běžecké závody, závody v triatlonu, šachové turnaje, budovala a udržovala koupaliště, celý fotbalový stadion i sokolovnu. I když tuto funkci již dávno nevykonává, stále se věnuje / i v tomto věku / práci s fotbalovou mládeží. Jeho fotbalovými tréninky prošlo několik generací píseckých kluků.

V době komunistické éry bylo také raritou organizování rockového koncertu na sportovním stadionu v roce 1981. Hlavním organizátorem byl Vlastimil Procházka, se kterým se Josef znal ze Železáren. Ten chtěl koncert organizovat ve Veselí nad Moravou, tady mu byl ale zakázán. Koncert se tedy uskutečnil v Mor. Písku pod hlavičkou tělovýchovné organizace, příští rok byl ale i zde zakázán. Koncert měl z pohledu organizátorů i návštěvníků velký úspěch, navštívilo ho 5 - 6 tisíc lidí.

Po roce 1989 je aktivní i v politickém životě. 1998 zakládá s dalšími členy v Moravském Písku místní organizaci sociální demokracie - ČSSD. Za ni je několikrát zvolen do obecního zastupitelstva i do rady obce. V té době je také funkcionářem na krajské i celostátní úrovni - např. byl členem ústřední kontrolní komise této strany.

Celoživotní zájmy: rodina, sport, zahrádka.